

Ceciles Circus is een uitgave van Van Driel Publishing, Brugge
Copyright © 2024 Van Driel Publishing

Tekst: Sarah Surgey
Nederlandse tekst: Julie Rodríguez
Illustraties: Alice Pieroni
Redactie: Annemarie Prins
Opmaak: Terènçe van Driel

ISBN: 9789493341333
NUR: 273

WWW.VANDRIEL.BE
info@vandriel.be

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

CECILES CIRCUS

Sarah Surgey & Alice Pieroni

Cecile de Jong woont al haar hele leven in een circus.
Ook haar ouders zijn er opgegroeid.
En haar grootouders.
En zelfs haar over-, over-, overgrootouders.

**Familie De Jong was dus een echte circusfamilie.
En daar waren ze trots op!**

Ceciles ouders zeiden altijd:
'Ons circus is zo goed omdat we altijd **dezelfde** voorstelling geven.'

Daarom oefenden ze elke dag **dezelfde** kunstjes.
Telkens opnieuw, en opnieuw, en... je raadt het al.. opnieuw.

Maar de familie had een probleem.
Cecile hield niet van steeds opnieuw.
Zij deed de dingen graag op haar eigen manier.

Zo droeg ze graag iets totaal anders dan haar vrienden.

Of wanneer haar vrienden hotdogs bestelden, wilde Cecile liever vis.

En wanneer haar vrienden netjes
in een rechte lijn fietsten,
slingerde Cecile er kriskras doorheen.

**Ceciles ouders waren wanhopig.
Waarom kon hun dochter niet hetzelfde doen als alle anderen?**

**Het ging slecht met het circus.
Er kwamen steeds minder bezoekers.
Als het zo doorging, moesten ze het circus sluiten.**

Cecile was de **snelste** acrobaat,
ze reed als de **beste** op een eenwieler
en was de **dapperste** leeuwentemster.

'Cecile, we hebben je nodig,' zeiden haar ouders.
'Jij treedt vanavond ook op.
Maar denk erom, houd je goed aan de regels!'

Maar dat vond Cecile veel te saai.

Die avond deed Cecile mee met de acrobaten. Ze zwierden en draaiden allemaal samen, iedereen op **hetzelfde** moment.

Maar ineens maakte Cecile een dubbele salto en landde in een handstand op de circusvloer.

Dat was leuk, dacht Cecile. Maar haar ouders hielden van schrik. 'Cecile!' riepen ze. 'Doe dat nooit meer. Je moet de anderen volgen. Wees niet zo **eigenwijs!**'